

Referat af dommen Guzzardi mod Italien

Sagen omhandlede en italiensk mand ved navn Michele Guzzardi, som var mistænkt for at have ulovlige mafiaforbindelser. Guzzardi var imidlertid ikke blevet dømt skyldig, idet der ikke forelå tilstrækkelige beviser. På trods af at Guzzardi ikke var blevet dømt, beordrede en italiensk domstol, at Guzzardi skulle opholde sig på en lille del af en ø ud for Sardinien.

Under opholdet på øen var Guzzardi pålagt en lang række af restriktioner. Guzzardi skulle blandt andet opholde sig på bopælen hver dag mellem kl. 22 og kl. 07. Desuden måtte Guzzardi kun forlade øen, hvis han fik en særlig tilladelse. Denne tilladelse blev kun givet ved særlige lejligheder som f.eks. ved behov for medicinsk behandling. Guzzardi var i øvrigt tvunget til at opholde sig på et meget lille areal størstedelen af tiden.

Guzzardi befandt sig på øen fra d. 8. februar 1975 til den 22. juli 1976, dvs. lidt mere end 16 måneder. Guzzardi var i øvrigt overvåget størstedelen af døgnet, hvilket medførte, at Guzzardi ikke kunne opretholde et normalt fungerende liv. Guzzardi havde desuden meget begrænsede muligheder for at omgås venner og familie.

EMD udtalte, at opholdet på øen mindede om et ophold i et åbent fængsel.

EMD's dom: Frihedsberøvelse i strid med EMRK art. 5.

Referat af dommen De Tommaso mod Italien

Sagen omhandlede en italiensk mand ved navn Angelo de Tommaso, som var dømt for flere kriminelle handlinger, herunder blandt andet for narkotikasmugling, ulovlig våbenbesiddelse mv.

Den italienske mand havde afsonet sin straf. Italiensk lovgivning giver imidlertid mulighed for at pålægge forebyggende foranstaltninger - der involverer begrænsninger af forskellige friheder - på "*personer, der udgør en fare for sikkerheden og den offentlige moral*". Som følge af denne lov, greb de italienske myndigheder ind overfor Angelo de Tommaso, og han blev sat under et særligt polititilsyn i henhold til ovennævnte lov.

Som følge af loven blev manden pålagt en række restriktioner i en periode på to år. Restriktionerne var blandt andet, at han ikke måtte omgås personer, der havde en plettet straffeattest. Han måtte ligeledes ikke omgås personer som var underlagt forebyggende eller sikkerhedsmæssige foranstaltninger. Desuden måtte han ikke komme hjem senere end kl. 22 og han måtte ikke forlade hjemmet før kl. 6. Han måtte heller ikke gå på barer, natklubber, spillehaller eller bordeller. Deltagelse i offentlige møder var også forbudt.

EMD's dom: Ikke frihedsberøvelse i strid med EMRK art. 5, men krænkelse af TP-4, art. 2.

Arbejdsspørgsmål

1. Hvilke ligheder er der i de to domme?
2. Hvilke forskelle er der i de to domme?
3. Hvilke forhold er vigtige i de to afgørelser?
4. Hvilke forhold kan det forventes, at der i øvrigt kan lægges vægt på?
5. Hvordan adskiller EMD's fortolkningsstil sig fra de danske domstoles?
6. Hvad betyder det, at EMD fortolker i lyset af "present day conditions"?
7. Tror I at EMD vil være mere lempelig hvis der f.eks. er tale om sikkerhedsforanstaltninger?
En lempelig vurdering betyder, at der er en mild bedømmelse.
Et eksempel på en sikkerhedsforanstaltning er, når man går igennem security i en lufthavn.
8. Hvad er det afgørende ved EMD's vurdering ift. EMRK art. 5?
9. Vil en restriktion der varer under en måned kunne udgøre en krænkelse af EMRK art. 5?
Tjek evt. retspraksis, eller se dommen "Amuur v. France" som kan findes på hudoc.echr.coe.int.